

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Buriana a soudkyně JUDr. Ivany Tomkové a JUDr. Hany Příhodové ve věci

žalobce: **J.G.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený Mgr. Davidem Skuteckým, advokátem
se sídlem Velkomoravská 378/1, 695 01 Hodonín

proti
žalovanému: **M.F.**, advokát
se sídlem XXXXX

za účasti vedlejšího
účastníka na straně
žalovaného: **Generali Česká pojišťovna, a.s.**, IČ XXXXX
se sídlem Spálená 75/16, 110 00 Praha
zastoupený JUDr. Danielou Maršálkovou, advokátkou
se sídlem Vladislavova 1388/6, 110 00 Praha

o náhradu škody

o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 19. 1. 2021, č. j. 4 C 135/2019-138, ve spojení s doplňujícím usnesením ze dne 10. 2. 2021, č. j. 4 C 135/2019-144,

takto:

- I. **Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích I, III, IV a V potvrzuje.**
- II. **Žalobci se přiznává právo na náhradu nákladů odvolacího řízení v plné výši v částce, která bude uvedena v samostatném usnesení vydaném soudem prvního stupně.**
- III. **Žalovaný a vedlejší účastník na jeho straně jsou povinni společně a nerozdílně náhradu nákladů odvolacího řízení žalobce zaplatit v rozsahu 50% České republiky na účet Okresního soudu v Hodoníně a v rozsahu 50% k rukám zástupce žalobce Mgr. Davida Skuteckého, advokáta se sídlem v Hodoníně, Velkomoravská 378/1, ve výši a lhůtě, která bude uvedena v samostatném usnesení vydaném soudem prvního stupně.**

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Hodoníně (dále jen "soud prvního stupně") rozhodl rozsudkem ze dne 19. 1. 2021, č. j. 4 C 135/2019-138, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 747.554 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10% ročně z částky 725.000 Kč od 17. 12. 2019 do zaplacení a dále částku 1.885 Kč, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I). Výrokem II byla zamítnuta žaloba v části, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 10% ročně z částky 725.000 Kč od 13. 12. 2019 do 16. 12. 2019, dále částku 39.219,80 Kč a úrok z prodlení ve výši 8,5% ročně z částky 725.000 Kč od 18. 4. 2018 do 12. 12. 2019. Výrokem III bylo rozhodnuto, že žalobci se přiznává náhrada nákladů řízení odpovídající 70,76% odměny a náhrady hotových výdajů přiznané ustanovenému zástupci žalobce za řízení samostatným usnesením soudu prvního stupně. Výrokem IV byla žalovanému a vedlejšímu účastníkovi uložena povinnost společně a nerozdílně tuto náhradu zaplatit co do výše 50% České republiky na účet Okresního soudu v Hodoníně a co do výše 50% žalobci k rukám jeho právního zástupce, to vše do tří dnů od právní moci usnesení soudu prvního stupně, kterým bude stanovena výše odměny a náhrady hotových výdajů ustanoveného zástupce žalobce za řízení. Výrokem V byla žalovanému a vedlejšímu účastníkovi uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci 15.755,42 Kč k rukám právního zástupce žalobce, a to do tří dnů od právní moci rozsudku. Usnesením ze dne 10. 2. 2021, č. j. 4 C 135/2019-144, byl rozsudek doplněn o výrok VI, jímž byla žalobci uložena povinnost zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Hodoníně náklady řízení ve výši 14,62% odměny a náhrady hotových výdajů přiznaných jeho ustanovenému zástupci samostatným usnesením soudu prvního stupně, kterým bude stanovena výše odměny a náhrady hotových výdajů, a to do tří měsíců od jeho právní moci. Výrokem VII byla žalovanému uložena povinnost zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Hodoníně soudní poplatek ve výši 19.010 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.
2. Proti tomuto rozsudku ve spojení s doplňujícím usnesením proti všem jeho výročkům, vyjma zamítavého výroku II, podal odvolání žalovaný a odvolací soud pro stručnost odkazuje na jeho písemné vyhotovení založené ve spise. Žalovaný nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že mezi žalobcem a jeho bývalou manželkou byla uzavřena ústní dohoda, kdo se po rozvodu jejich manželství stane výlučným členem bytového družstva a tudíž držitelem členských práv a povinností a výlučným nájemcem bytu. Dle názoru žalovaného je nesprávný závěr soudu prvního stupně, který uvěřil tvrzení žalobce podpořenému výpověďmi svědků, že ústní dohoda o vypořádání žalobce s jeho bývalou manželkou byla uzavřena, přestože se bývalá manželka z bytu odstěhovala tajně. Pokud by se žalobce se svojí bývalou manželkou dohodl, neměla důvod stěhovat se z bytu v jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Kristýna Žilincová

nepřítomnosti. Konkludentní jednání neznamená, že jednání druhé osoby si mohou vykládat ve svůj prospěch bez jejího vědomí. Za konkludentní projev vůle nelze v případě zrušení práva společného užívání bytu manžely bez dalšího považovat opomenutí ve formě mlčení či jiné nečinnosti, neplatí zde bez dalšího zásada, kdo mlčí, souhlasí. Dále žalovaný namítl, že soud prvního stupně nechal bez povšimnutí skutečnost, že žalobce neměl důvod uzavírat se svojí bývalou manželkou dohodu o zrušení práva společného užívání bytu, neboť se jednalo o byt podnikový, na který v té době jeho manželka neměla žádný nárok. Žalovaný rovněž namítl, že soud prvního stupně se dostatečně nevypořádal s tím, že není zákonem stanovena žádná lhůta pro uzavření dohody o zrušení společného nájmu bytu nebo podání žaloby k soudu a pokud tak bývalá manželka žalobce učinila po 33 letech, nejedná se o výkon práva v rozporu s dobrými mravy. Žalovaný má za to, že soud prvního stupně vycházel z neúplně zjištěného skutkového stavu věci, neboť při svém rozhodnutí přijal za prokázanou skutečnost uzavření ústní dohody mezi žalobcem a jeho bývalou manželkou, když vycházel pouze z důkazů předložených žalobcem a nezabýval se dalšími skutečnostmi. Navrhl proto, aby odvolací soud v intencích podaného odvolání rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

3. Žalobce se k odvolání žalovaného vyjádřil písemně s tím, že je nepovažuje za důvodné a zcela se ztotožňuje se skutkovými i právními závěry učiněnými soudem prvního stupně, který nárok žalobce považoval za oprávněný a v napadeném rozsudku obsáhle specifikoval a odůvodnil oprávněnost nároku žalobce i s odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu. Dále žalobce uvedl, že žalovaný v odvolání pouze opakuje svá tvrzení učiněná v nalézacím řízení, s nimiž se soud prvního stupně v napadeném rozsudku řádně vypořádal. Žalobce setrval na všech svých tvrzeních a podáních učiněných v průběhu řízení před soudem prvního stupně a navrhl potvrzení napadeného rozsudku.
4. Vedlejší účastník na straně žalovaného se k odvolání žalovaného vyjádřil písemně s tím, že se zcela ztotožňuje s odůvodněním podaného odvolání a zdůraznil, že soud prvního stupně se měl řádně zabývat tím, zda by žalobce byl ve sporu vedeném pod sp. zn. 20 C 124/2016 úspěšný, pokud by žalovaný povinnosti advokáta neporušil. Vedlejší účastník má za to, že existence dohody mezi žalobcem a jeho bývalou manželkou ohledně zrušení práva společného užívání družstevního bytu nebyla prokázána. Žalobce nikdy netvrdil ani neprokazoval, kdy k údajné dohodě mělo dojít a pokud by k ní došlo, bývalá manželka žalobce neměla důvod stěhovat se z bytu tajně v nepřítomnosti žalobce. Uzavření dohody podle tehdy platného občanského zákoníku předpokládalo existenci projevu vůle směřujícího k uzavření dohody na straně obou rozvedených manželů, což se žalobci nepodařilo prokázat. Pokud k dohodě mezi žalobcem a jeho bývalou manželkou nedošlo, byl její postup jediným možným řešením, když podala žalobu k soudu a požadovala po žalobci finanční vyrovnání hodnoty družstevního podílu.
5. Krajský soud v Brně, jako soud odvolací, posoudil odvolání žalovaného jako včas podané, osobou k tomu oprávněnou – účastníkem řízení a směřující proti rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné (§ 201, § 202 a § 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal v intencích podaného odvolání rozsudek soudu prvního stupně ve spojení s doplňujícím usnesením v celém jeho rozsahu, vyjma výroku II, jímž byla žaloba částečně zamítnuta, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
6. Odvolací důvody, o které žalovaný opřel své odvolání, lze podle názoru odvolacího soudu podřadit pod ustanovení § 205 odst. 2 písm. d), e), g) o. s. ř., tzn., že soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Skutečnosti, zakládající odvolací důvod ve smyslu § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř., které odvolací soud zkoumá z úřední povinnosti, nebyly odvolatelem tvrzeny a odvolací soud je ze spisu nezjistil.

7. Z obsahu předloženého spisu se podává, že žalobou doručenou soudu prvního stupně dne 25. 6. 2019 se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení celkové částky 788.658, 80 Kč s příslušenstvím z titulu náhrady škody. Uplatněný nárok opíral o tvrzení, že žalovaný byl jeho zvoleným právním zástupcem – advokátem – v řízení vedeném u Okresního soudu v Hodoníně pod sp. zn. 20 C 124/2016. V roce 2016 žalobce požádal žalovaného o právní zastoupení ve věci zrušení práva společného nájmu k družstevnímu bytu č. XXXXX v domě č. p. XXXXX ve XXXXX, který byl ve vlastnictví SBD XXXXX. Žalobce uvedl žalovanému, že byt získal jako podnikový v roce 1980 od svého tehdejšího zaměstnavatele XXXXX a zavázal se odpracovat patřičný počet let. V roce 1984 bylo manželství žalobce a jeho manželky S.G. rozvedeno, poté v témže roce jeho bývalá manželka opustila společnou domácnost a byt zůstal ve výlučném užívání žalobce. V roce 2016 podala bývalá manželka žalobce žalobu na zrušení práva společného nájmu k družstevnímu bytu a požadovala finanční vyrovnání. Dle názoru žalobce nevzniklo právo společného nájmu manželů k družstevnímu bytu, neboť jeho manželka vzala na vědomí, že byt byl přidělen žalobci před uzavřením manželství jeho tehdejším zaměstnavatelem jako byt podnikový, proto byt vyklidila a souhlasila s tím, že výlučným nájemcem a členem družstva bude žalobce. Žalobce tyto informace předal žalovanému, aby v tomto smyslu zaslal soudu vyjádření. V řízení vedeném u Okresního soudu v Hodoníně pod sp. zn. 20 C 124/2016 proběhlo dne 7. 9. 2017 jednání bez přítomnosti žalobce, neboť žalovaný ho o termínu konání jednání neinformoval. Žalobce zjistil, že žalobě jeho bývalé manželky bylo vyhověno, Okresní soud v Hodoníně vydal dne 7. 9. 2017 pod č. j. 20 C 124/2016-116 rozsudek, jímž byl žalobce zavázán vyplatit své bývalé manželce S.G. na vypořádání podílu z družstevního bytu částku 725.000 Kč spolu s náklady řízení ve výši 22.554 Kč a náklady řízení státu ve výši 1.885 Kč, tento rozsudek nabyl právní moci dne 17. 10. 2017.
8. Žalobce tvrdí, že žalovaný se při zastupování žalobce v řízení vedeném u Okresního soudu v Hodoníně pod sp. zn. 20 C 124/2016 dopustil řady pochybení, čímž porušil své povinnosti advokáta řádně hájit zájmy svého klienta. Nejprve nesprávně žalobce poučil o tom, že ústně uzavřená dohoda o zrušení práva společného nájmu bytu rozvedených manželů je neplatná, vyžaduje se písemná forma. Tvrzení bývalé manželky žalobce v soudním řízení nerozporoval, v podstatě učinil její nárok na výplatu družstevního podílu nesporným a zaměřil se pouze na jeho výši. Neuplatnil námitku výkonu práva v rozporu s dobrými mravy ani námitku promlčení, pokud žalobu podala bývalá manželka žalobce k soudu až po 33 letech. Neinformoval žalobce o nařízeném jednání dne 7. 9. 2017, u tohoto jednání nevznesl žádné návrhy na doplnění dokazování. Proti nepříznivému rozsudku ze dne 7. 9. 2017, č. j. 20 C 124/2016-116, nepodal za žalobce do věci samé odvolání, resp. podal odvolání pouze do výroku III o výši vypořádacího podílu. Odvolací řízení bylo zastaveno opět pro pochybení žalovaného, který se nepřihlásil do datové schránky a výzva k úhradě soudního poplatku z odvolání mu byla doručena fikcí. Soudní poplatek z odvolání uhradil opožděně, nepožádal o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku, ani nedoložil důvody zmeškání lhůty (svou zdravotní indispozici). Žalovaný při výkonu činnosti advokáta způsobil žalobci škodu ve výši 725.000 Kč, kdy tuto částku bylo žalobci uloženo zaplatit jeho bývalé manželce S.G. na vypořádání hodnoty členského podílu, dále částku 22.554 Kč představující pravomocně přiznané náklady řízení úspěšné S.G. a částku 1.885 Kč představující náklady řízení státu rovněž přiznané pravomocným rozsudkem.
9. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě trval na jejím zamítnutí, neboť při zastupování žalobce postupoval dle jeho informací, kdy mu měl sdělit, že byt je pouze jeho a nevzniklo společné členství v družstvu. Žalovaný si vyžádal stanovisko XXXXX a zjistil, že předmětný byt je družstevní, vzniklo společné členství a společný nájem bytu žalobce a jeho tehdejší manželky S.G. a není založena žádná písemná dohoda manželů o ukončení společného členství a nájmu. Žalovaný je přesvědčen, že dohodu o zrušení společného členství a nájmu bylo v té době třeba uzavírat pouze písemně a pokud se obrátil na bývalou manželku žalobce, ta jakoukoliv dohodu se žalobcem popřela. Dále namítl, že o termínu konání jednání v řízení vedeném u Okresního soudu v Hodoníně pod sp. zn. 20 C 124/2016 žalobce informoval po převzetí předvolání.

10. Soud prvního stupně po dokazování provedeném připojeným spisem téhož soudu sp. zn. 20 C 124/2016 ve věci zrušení práva společného nájmu družstevního bytu a vypořádání hodnoty členského podílu ve stavebním bytovém družstvu, listinnými důkazy ve spise založenými (oznámením České správy sociálního zabezpečení o prováděných srážkách z důchodu žalobce na příkaz soudního exekutora ve prospěch S.G.), jakož i výsledkem žalobce a svědků A.D. a J.K. – sousedů žalobce a S.G. – bývalé manželky žalobce, dospěl ke skutkovému závěru, že za trvání manželství žalobce se S.G. se žalobce stal uživatelem předmětného bytu, byl povinen odpracovat pro svého zaměstnavatele, který mu byt poskytl, 15 let, což splnil. Manželství žalobce a S.G. bylo rozvedeno v roce 1984 a poté se bývalá manželka žalobce z bytu odstěhovala, odvezla nábytek a do bytu se již nikdy nevrátila a nepřispívala na náklady spojené s užíváním bytu. Po celou dobu byt užíval výlučně žalobce. Až v roce 2016 zahájila S.G. proti žalobci řízení o zrušení práva společného nájmu bytu a společného členství v družstvu. Žalobce se obrátil se žádostí o právní pomoc na žalovaného, sdělil mu potřebné informace, zejména to, že se s bývalou manželkou dohodli, že byt bude jako výlučný nájemce po rozvodu užívat žalobce. V průběhu řízení, které bylo vedeno u Okresního soudu v Hodoníně pod sp. zn. 20 C 124/2016, se žalovaný jako zvolený zástupce žalobce - advokát dopustil řady pochybení, které měly vliv na výsledek sporu. Žalovaný bez jakéhokoliv pokynu žalobce (svého klienta) učinil tvrzení jeho bývalé manželky S.G. nespornými a zaměřil se pouze na snížení hodnoty vypořádacího podílu, který by měl žalobce platit. Nesprávně poučil žalobce, že ústní dohoda uzavřená žalobcem a jeho bývalou manželkou o zrušení práva společného nájmu bytu není platná. Neinformoval žalobce o nařízeném jednání, žalobce se k jednání dne 7. 9. 2017 nedostavil a nemohl uplatnit své námitky a reagovat na tvrzení své bývalé manželky. Žalovaný nezaplatil na výzvu soudu soudní poplatek z odvolání, když nezajistil přebírání soudních zásilek z datové schránky v době své nemoci, odvolání podal pouze do výroku týkajícího se vypořádacího podílu, nikoliv do výroku o zrušení práva společného nájmu. Při pozdní úhradě soudního poplatku z odvolání žalovaný nepožádal o prominutí zmeškání lhůty, nedoložil důvody své zdravotní indispozice a odvolací řízení bylo zastaveno. V důsledku všech těchto pochybení žalovaného při výkonu činnosti advokáta byl žalobce v řízení vedeném u Okresního soudu v Hodoníně pod sp. zn. 20 C 124/2016 neúspěšný a byl pravomocně zavázán k úhradě částky 725.000 Kč na vypořádací podíl S.G., částky 22.554 Kč na náklady řízení a částky 1.885 Kč na náklady řízení státu. Žalobci jsou tyto částky v rámci exekuce strhávány z důchodu.
11. Soud prvního stupně se s ohledem na charakter nároku uplatněného žalobou zabýval tím, zda by žalobce mohl být úspěšný ve sporu vedeném u téhož soudu pod sp. zn. 20 C 124/2016 nebyť pochybení žalovaného – jeho advokáta, kdy tato pochybení byla hlavní a rozhodující příčinou vzniklé majetkové újmy na straně žalobce. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalovaný porušil své povinnosti při výkonu advokacie a v příčinné souvislosti s tím došlo ke zmenšení majetkových hodnot žalobce – jeho mandanta v rozsahu požadované náhrady, neboť žaloba vůči žalobci, kterou podala jeho bývalá manželka S.G. na zrušení a vypořádání práva společného nájmu bytu, by byla zamítnuta.
12. Podle ustanovení § 16 odst. 1 a 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, je advokát povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem, o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit. Při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě, je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.
13. Podle ustanovení § 24 odst. 1 a 4 zákona o advokacii, advokát odpovídá klientovi za škodu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem advokacie. Advokát odpovídá za škodu způsobenou klientovi i tehdy, byla-li škoda způsobena v souvislosti s výkonem advokacie jeho zástupcem nebo jiným jeho zaměstnancem, než zaměstnaným advokátem, odpovědnost těchto osob za škodu způsobenou zaměstnavateli podle zvláštních předpisů tím není dotčena. Advokát nebo společnost

se odpovědnosti zproští, prokáže-li, že újme nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze na nich požadovat.

14. Ve smyslu citované právní úpravy je advokát povinen v mezích zákona, podzákoných norem a stavovských předpisů učinit ve prospěch klienta vše, co považuje za prospěšné a účinné. Přitom je však limitován jednak pokyny klienta a jednak právními předpisy. Nutným předpokladem pro uplatnění odpovědnosti advokáta za škodu je existence platného právního vztahu mezi účastníky, tj. na jedné straně vystupuje advokát, jako osoba poskytující právní služby, na druhé straně vztahu stojí klient, jako osoba, které jsou právní služby poskytovány. Právní otázka charakteru odpovědnosti advokáta vůči jeho klientovi za škodu způsobenou při poskytnutí právní služby již byla opakovaně řešena v rozhodovací praxi Nejvyššího soudu (viz např. rozhodnutí ze dne 31. 3. 2015, sp. zn. 25 Cdo 423/2013, ze dne 30. 7. 2015, sp. zn. 25 Cdo 2844/2013, ze dne 29. 9. 2009, sp. zn. 25 Cdo 2533/2007 a ze dne 26. 11. 2009, sp. zn. 25 Cdo 2992/2007, publikovaná v Souboru civilních rozhodnutí Nejvyššího soudu C. H. Beck, pod C 14919, C 1743, C 14893 a C 7850).
15. Není pochyb o tom, že jde o odpovědnost bez zřetele na zavinění, tzn. objektivní odpovědnost, založenou na současném splnění tří předpokladů, jimiž jsou: pochybení při výkonu advokacie, vznik škody a příčinná souvislost mezi nimi. Škodou je míněna majetková újma, která nastala v majetkové sféře poškozeného klienta a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem – penězi. Ke vzniku nároku na náhradu škody je zapotřebí, aby všechny tyto tři předpoklady byly splněny současně, chybí-li kterýkoliv z nich, nárok nevzniká. Podmínku, že výkon advokacie nebyl advokátem činěn řádně, je třeba posuzovat z hlediska ustanovení § 16 zákona o advokacii, podle něhož je advokát povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny, přičemž těmito pokyny není vázán, jsou-li v rozporu se zákonem nebo stavovským předpisem, o čemž je advokát povinen klienta přiměřeně poučit.
16. Příčinná souvislost mezi pochybením advokáta při výkonu advokacie a vznikem škody je dána tehdy, jestliže nebyl pochybení advokáta, byl by jeho klient (poškozený) v soudním řízení úspěšný a platební povinnost by mu nebyla uložena. Důkazní břemeno je v tomto směru na poškozeném klientovi - žalobci (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1862/2001, publikovaný v Souboru civilních rozhodnutí Nejvyššího soudu, svazek 24, pod C 1743 nebo rozhodnutí ze dne 29. 9. 2009, sp. zn. 25 Cdo 2533/2007).
17. Povinností soudu rozhodujícího o nároku klienta na náhradu škody proti jeho advokátovi je tedy vyřešit jako předběžnou otázku (§ 135 odst. 2 o. s. ř.), zda při řádném postupu žalovaného advokáta v soudním řízení, v němž svého klienta zastupoval, by žalobce (poškozený klient) se žalobou u soudu opravdu uspěl a nemusel by tak uspokojit proti němu uplatněnou pohledávku, nebo naopak by od protistrany obdržel plnění, jež na ní požadoval (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 7. 2011, sp. zn. 25 Cdo 1738/2009).
18. Vycházejí ze skutkového stavu zjištěného soudem prvního stupně, který odvolací soud považuje za správný a úplný, se zcela ztotožňuje s posouzením této předběžné otázky prvoinstančním soudem a má rovněž za to, že žalobce by byl ve sporu proti své bývalé manželce S.G. v řízení vedeném u Okresního soudu v Hodoníně pod sp. zn. 20 C 124/2016 úspěšný, neboť mohl prokázat svá tvrzení o uzavření dohody s bývalou manželkou o dalším užívání bytu a členství v družstvu vzhledem k tomu, že podle tehdy platné právní úpravy dohoda mohla být uzavřena ústně i konkludentně. Na základě výpovědi svědků i své výpovědi, jakož i na základě dalšího chování bývalé manželky žalobce, která o byt po dobu 33 let nejevila žádný zájem, by žalobce byl schopen prokázat svá tvrzení o konkludentní dohodě uzavřené se svojí bývalou manželkou o tom, že po rozvodu jejich manželství bude právě on výlučným členem bytového družstva a nájemcem bytu. Při tomto zvoleném způsobu obrany žalobce by byla žaloba jeho bývalé manželky S.G. zamítnuta a žalobce by nebyl zavázán vyplatit jí vypořádací podíl ve výši 725.000 Kč spolu s náklady řízení ve výši 22.554 Kč a náklady řízení státu ve výši 1.885 Kč.

19. Je tedy nepochybné, že žalovaný v řízení vedeném u Okresního soudu v Hodoníně pod sp. zn. 20 C 124/2016 nehájil řádně práva a oprávněné zájmy svého klienta – žalobce, naopak učinil tvrzení S.G. nespornými, aniž k tomu měl jakýkoliv pokyn od žalobce, jeho obranu zaměřil pouze na výši vypořádacího podílu. Proti (pro žalobce) nepříznivému rozsudku ze dne 7. 9. 2017, č. j. 20 C 124/2016-116, žalovaný nepodal odvolání do věci samé, resp. podal odvolání pouze do výroku ohledně výše vypořádacího podílu, řádně a včas za žalobce nezaplatil soudní poplatek z odvolání, když v době své nemoci nezajistil vyzvedávání zásilek z datové schránky. Soudní poplatek z odvolání žalovaný zaplatil až po uplynutí lhůty stanovené soudem prvního stupně, aniž uplatnil žádost o prominutí zmeškání lhůty, svá tvrzení o zdravotní indispozici neprokázal a odvolací řízení tak bylo pro pochybení žalovaného – nezaplacení soudního poplatku zastaveno. Žalovaný neinformoval žalobce o prvním jednání nařízeném Okresním soudem v Hodoníně v řízení vedeném pod sp. zn. 20 C 124/2016 na den 7. 9. 2017, čímž mu znemožnil uplatnit u jednání svá tvrzení a reagovat na tvrzení své bývalé manželky S.G.. Žalovaný rovněž pochybil, pokud v řízení neuplatnil důvodnou námitku rozporu s dobrými mravy, příp. námitku promlčení, s ohledem na velkou časovou prodlevu s podáním žaloby bývalou manželkou žalobce, kterou nebyla schopna řádně vysvětlit.
20. Odvolací soud přisvědčil soudu prvního stupně, že žalovaný se při výkonu advokacie dopustil celé řady pochybení, kdy v rozporu s ustanovením § 16 zákona o advokacii nehájil a neprosazoval řádně práva a oprávněné zájmy žalobce – svého klienta a správně uzavřel, že při řádném postupu žalovaného – advokáta by žalobce v řízení vedeném u Okresního soudu v Hodoníně pod sp. zn. 20 C 124/2016 uspěl a nebyl by zavázán k úhradě vypořádacího podílu ve výši 725.000 Kč své bývalé manželce S.G. včetně nákladů řízení ve výši 22.554 Kč a nákladů řízení státu ve výši 1.885 Kč. V daném případě tedy byly naplněny všechny předpoklady vzniku objektivní odpovědnosti žalovaného za škodu vzniklou žalobci v souvislosti s výkonem advokacie v celkové výši 749.439 Kč.
21. S ohledem na shora uvedené skutečnosti dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně v dané věci úplně a správně zjistil skutkový stav a dospěl ke správným právním závěrům, které jsou zcela v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu a s nimiž se odvolací soud ztotožnil, když v podrobnostech odkazuje na příslušné a přesvědčivé odůvodnění napadaného rozsudku.
22. Odvolací soud proto napadený rozsudek soudu prvního stupně v přisudečném výroku I, jímž byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci částku 747.554 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10% ročně z částky 725.000 Kč od 17. 12. 2019 do zaplacení a dále částku 1.885 Kč, jako věcně správný dle § 219 o. s. ř. potvrdil, včetně souvisejících výroků III, IV a V o nákladech řízení mezi účastníky a státu.
23. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení se opírá o ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř., podle nichž je na straně úspěšného žalobce dáno právo na náhradu nákladů odvolacího řízení v plné výši v částce, která bude uvedena v samostatném usnesení vydaném následně soudem prvního stupně, vzhledem k ustanovení zástupce žalobce v řízení soudem prvního stupně. Neúspěšnému žalovanému a vedlejšímu účastníkovi na jeho straně byla uložena povinnost společně a nerozdílně náhradu nákladů odvolacího řízení úspěšného žalobce zaplatit v rozsahu 50% České republice na účet soudu prvního stupně a v rozsahu 50% k rukám zástupce žalobce s ohledem na skutečnost, že osvobození od placení soudního poplatku bylo žalobci přiznáno pouze v rozsahu 50%.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu do dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Kristýna Žilincová

Brno 26. dubna 2022

JUDr. Jaroslav Burian v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Kristýna Žilincová